A°. 1833. N°. 39.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 30 Maart.

FRANKFORT, den 26sten Maart.

Volgens brieven uit Kassel, heeft het ministerie, kort voor de ontbinding van de staten vergadering, nog getracht, den hoogleeraar *Jordan* over te halen, om de goedkeuring van het ministerie op zijne toelating in de kamer aan te nemen; maar heeft bij dit volstandig geweigerd, zeggende, dat, al bood men hem die goedkeuring op een gouden schaal aan, hij ze nog zou moeten afwijzen, om aan zijne pligten van grondwettig vertegenwoordiger der universiteit getrouw te blijven. Ook een minister, als gewezen ambtgenoot met den hoogleeraar bevriend, schijnt te vergeefs zijne goede diensten in dit opzigt aangewend te hebben.

Het Hessische ministerie heeft nu in zijne meening, dat de afgevaardigden der universiteit de vergunning der regering noodig hebben, om als vertegenwoordigers zitting te nemen, tegen zich de uitspraak der regterlijke magt en de beslissing van de ontbondene kamer.

Van den 27sten Maart.

Volgens brieven uit Weenen, van den 19den dezer, liep aldaar het gerucht, dat alle kommanderende generaals in de onderscheidene provincien der Oostenrijksche monarchie aanschrijving hebben ontvangen, om over de vermindering van het leger en de daarbij in te voeren bezuinigingen hunne denkbeelden mede te deelen.

— De jongste tijdingen uit Berlijn melden, dat de militaire commissie, welke aldaar vergaderd is, om over de organisatie van de bonds-armee te beraadslagen, binnen eenige weken haren arbeid zal voltooid hebben. Men zegt, dat, naar de meening dezer commissie, de bonds-armee, in geval van oorlog, in twee deelen zou behooren gesplitst te worden, namelijk in eene noorder- en zuider-armee. Alsdan zou er geen opperveldheer noodig zijn, waarvan de keuze altijd moeijelijk zoude wezen. De noorder-armee zou, volgens dit plan, gevoegelijk door een Pruissischen, de zuider-armee door een Oostenrijkschen generaal kunnen aangevoerd worden. De noodige maatregelen tot eene spoedige bijeentrekking der bonds contingenten, wanneer zulks vereischt wordt, schijnen ook in aanmerking gekomen te zijn.

— Volgens brieven uit Belgrado, van den 13den dezer, heeft de bezetting van Smyrna door de Egyptenaren wel bekommering bij de Porte veroorzaakt. Tegen de bedenking, dat *Ibrahim* zulks heeft moeten doen, om in het onderhoud van zijne armee te voorzien, voert men aan, dat de Porte hiervoor wel zoude gezorgd hebben, en daarbij komt nog, dat *Ibrahim* de Ottomansche ambtenaren te Smyrna afgezet en Egyptische officieren in hunne plaats gesteld heeft. Men zegt, dat de Porte aan den Franschen gezant, den admiraal *Roussin*, haar leedwezen betuigd heeft, dat, ondanks zijne verzekeringen, van de insurgenten paal en perk te zullen stellen, dezelve nogtans de rijkste stad van Azie vermeesterd hebben. Zij verlangt eene oogenblikkelijke ontruiming, en schijnt het daarvoor te houden, dat *Ibrahim*, tot aan den vrede, Koniah niet heeft kunnen overschrijden, zonder de Fransche regering tegen zich te krijgen. Schoon de Fransche admiraal tegenwerpt, dat de overeenkomst van 22 Febr. eerst na de onderteekening begint te werken, denkt men echter, dat het Fransche eskader in den Archipel welligt order zal ontvangen, om naar Smyrna te zeilen.

PETERSBURG, den 16den Maart.

De dagbladen dezer hoofdstad behelzen het volgende: « Tijdingen uit Konstantinopel, van den 23sten Februarij, door eenen koerier aangebragt, melden de aankomst van het eskader van den schout-bij-nacht *Lasareff* in den Bosphorus. Den 21sten Februarij wierp hetzelve het anker voor Bujukdere. Denzelfden dag verscheen de geheime krijgsraad en adjudant-generaal des Sultans, *Muchir-Achmed*-pacha, om namens Zijne Hoogheid aan den heer *van Butenieff* en aan den luitenant-generaal *Murawieff* de levendige erkentelijkheid van zijnen meester voor dit luisterrijk bewijs der verhevene zorgvuldigheid van Zijne Majesteit den Keizer ten behoeve van het Ottomansche rijk te betuigen. Den volgenden morgen ontving ook onze minister een bezoek van den seraskier *Chosreff*-pacha, vergezeld van een talrijk gevolg. Deze grootwaardigheid-bekleeder wilde, nadat hij, zeer bewogen, de betuiging der gevoelens van den Sultan jegens den Keizer herhaald had, bij den schout-bij-nacht een bezoek afleggen, en deze ontving hem aan boord van zijn schip met alle gebruikelijke eerbewijzen. De seraskier gaf aan den schout-bij-nacht te kennen, dat Zijne Hoogheid voornemens was, om hem eene bijzondere audientie te verleenen, welke binnen drie of vier dagen zou plaats hebben. De seraskier wenschte, in zijne hoedanigheid van gewezen groot-admiraal, de schepen ten naauwkeurigste in oogenschouw te nemen, en betuigde met wezenlijke zaakkennis zijne verbazing over de orde, de schoone houding en de uitnemende zindelijkheid, welke hij aldaar aantrof. Toen de seraskier terugkeerde, begroette hem het admiraalschip met een salvo van het geschut. — Reeds voor de aankomst van het eskader, was in den staat van zaken te Konstantinopel eene gelukkige verandering gekomen. Het Egyptische leger had halt gemaakt; geen zoo aanmerkelijk gevaar bedreigde de hoofdstad meer en alles deed zelfs eene spoedige schikking voorzien. Met een woord, de hagchelijke omstandigheden, welke den 2den Februarij de Porte bewogen, den bijstand van Rusland in te roepen, waren niet meer dezelfde en hadden hunnen verontrustenden aard verloren, toen het Russische eskader op de reede van Bujukdere aankwam. Klaarblijkelijk was derhalve de aanwezigheid van hetzelve in het kanaal van Konstantinopel in dit oogenblik niet meer onvermijdelijk noodzakelijk. Daar de Sultan er echter nog niet van afzag, om des noods partij te trekken van den bijstand, dien Z. M. de Keizer, op zijn verzoek, zich gehaast had hem te verleenen, werd tusschen het keizerlijke gezantschap en het Ottomansche ministerie, overeenkomstig den wensch van Zijne Hoogheid, bepaald, dat het eskader te Sisipolis, als de haven, welke het naast bij het kanaal van Konstantinopel ligt, zou aanleggen. Derwaarts zal hetzelve zich met den eersten gunstigen wind begeven. — Deze maatregel is geheel in het belang van den Sultan. Ook heeft Zijne Majesteit de Keizer, getrouw aan de grondbeginselen, door hem ten aanzien der zaken van het Oosten gevolgd, het besluit door zijnen minister te Konstantinopel genomen, volkomen goedgekeurd. — De landingstroepen, door de Porte aangevraagd, hebben, onder geleide van een eskader, waarover de vice-admiraal *Kumani* bevel voert, hunne rigting naar Sisipolis genomen, waar zij met het eskader van den schout-bij-nacht *Lasareff* zullen bijeenkomen, en van daar zullen deze vereenigde [illegible] Konstantinopel opbreken, wanneer de omstandigheden zulks nog vereischen mogten.»

— De luitenant-kolonel *de Chapelet* heeft *Walter Scotts* « Leven van *Napoleon* » in het Russische vertaald, en aan Hunne Keizerlijke Hoogheden, den Cesarewitsch troonopvolger en den grootvorst *Michael Pawlowitsch*, exemplaren dezer vertaling aangeboden, waarvoor Z. M. hem een juweelen ring heeft doen ter hand stellen.

— De veldmaarschalk generaal Prins *Paskewitsch van Warschau* is uit de hoofdstad des koningrijks Polen alhier aangekomen.

— De Russische regering heeft aan onderscheidene personen vergunning verleend, om in Siberie navorschingen omtrent goudlagen te doen, en, volgens het Handelsblad, heeft zulks in verscheidene streken zeer gunstige uitkomsten opgeleverd.

ZWITSERLAND.

In de zitting van den bondgenootschappelijken landdag, van den 14den Maart, zijn de laatste rapporten van de bondgenootschappelijke commissarissen in het kanton Bazel gelezen. De heer *Eder*, een der commissarissen, heeft de zending van eene kompagnie karabiniers van Zurich naar Liestal trachten te verdedigen. Hij zeide, dat deze stad vijandelijke oogmerken blijft aan den dag leggen en er voorzorgen moeten genomen worden. In weerwil daarvan, heeft de landdag besloten, dat de troepen zullen teruggeroepen worden. Dezelve heeft mede goedgevonden, dat er geene commissarissen meer in het kanton Bazel zullen worden gehouden.

In de zitting van den 15den, is eene petitie van onderscheiden ingezetenen van 17 van het kanton Bazel afgescheidene gemeenten gelezen, waarbij zij eene vereeniging der beide deelen des kantons verlangen, opdat er een einde kome aan de regeringloosheid en het schrikbewind, waaronder zij sints zoo lang zuchten. Nog is een dergelijk verzoekschrift gelezen. Vervolgens is ter tafel gebragt een brief van de bondgenootschappelijke commissarissen, ten geleide van vier verzoekschriften van een gedeelte burgers der, aan de stad getrouw geblevene gemeenten, waarbij zij verzoeken, dat hunne gemeenten met het platte land mogen vereenigd worden. De landdag heeft eene commissie benoemd, ten einde alle deze verzoekschriften te onderzoeken en een rapport over de zaken van Bazel te doen.

STUTGARDT, den 24sten Maart.

Gisteren zijn nog eene menigte leden van de ontbondene kamer der afgevaardigden op een afscheidsmaal bijeengekomen, en heden zijn reeds de meesten van hier vertrokken.

STRAATSBURG, den 22sten Maart.

Drie Fransche kabinets-koeriers, komende van Parijs en zich naar Konstantinopel begevende, zijn heden door deze stad gepasseerd. De eerste is er 's morgens om $1\frac{3}{4}$ uur doorgekomen; de tweede om vier uur, en de derde een kwartier later. Deze spoedige opeenvolging van koeriers naar Konstantinopel bewijst, dat er nog zaken van gewigt behandeld worden, en dat ons gouvernement met groote naarstigheid daarin werkzaam is.

VERE, den 25sten Maart.

Heden, op den middag, hadden wij alhier het geheel onverwacht genoegen Z. K. H. den Veldmaarschalk, onzen beminden Kroonprins, alhier te zien aankomen. Z. K. H. heeft de vestingwerken in oogenschouw genomen.

VLISSINGEN, den 26sten Maart.

Heden hadden wij het genoegen onzen beminden Kroonprins eenige uren binnen onze stad te zien. Ten half twaalf ure des voormiddags, kwam Z. K. H., vergezeld van een' talrijken staf, na bevorens de verdedigings-werken der vesting van den zeekant te hebben bezigtigd, aan wal, en begon, vergezeld van Z. Exc. den heer vice-admiraal opperkommandant *Gobius*, de wallen, batterijen en andere defensie-werken in oogenschouw te nemen; reed van daar, vergezeld van welgemelde Z. Exc. en verder gevolg, naar het fort *de Nolle*, inspecteerde ook daar de verdedigings-middelen, en keerde, ten drie ure des namiddags, in de stad weder.

Z. K. H. begaf zich, na Hoogstdeszelfs tevredenheid te hebben betuigd, in het koninklijke stoomjagt, en verliet kort daarop deze plaats, stoomde langs de Schelde tot aan het fort *de Ruiter*, nam ook deze sterkte in oogenschouw en vervolgde zijne reis naar het fort *Bath*.

— Zr. Ms. korvet *Pollux*, kommandant *Dufez*, is heden van de reede dezer stad, door de stoomboot *de Beurs van Amsterdam*, naar *Bath* gesleept.

's GRAVENHAGE, den 28sten Maart.

Heden vergadert de Eerste Kamer der Staten-Generaal, om te beraadslagen over de ontwerpen tot wijziging van het tweede boek van het burgelijk wetboek, houdende zij zich nog in hare afdeelingen bezig met het onderzoek der ontwerpen op het gemaal en personeel.

— Dingsdag avond had alhier in de concertzaal *Diligentia* de jaarlijksche prijsuitdeeling plaats aan de kweekelingen der koninklijke muzijkschool in deze residentie; terwijl reeds eenige dagen vroeger die leerlingen hun examen voor de commissie over de school hadden afgelegd. Te dier gelegenheid hebben eenige derzelve de voldoendste proeven van hunne groote vorderingen aan een alleraanzienlijkst en talrijk publiek gegeven. Wanneer men daarbij nagaat, dat verre het grootste deel dier leerlingen voor weinige jaren niet de minste muzikale kennis hadden, dan wordt men gedwongen om den heer directeur der school, den heer *Lübeck*, en al de hoofdonderwijzers dank te wijten voor hunnen ijver en hunne werkzaamheid.

— Sedert eenigen tijd wordt er gesproken van het vertrek uit deze stad van den Sardinischen gezant, den graaf *de Rossi*, die, gelijk men weet, met de vermaarde zangeres *Sontag* gehuwd is, en die door een ander gezant zou worden vervangen.

— HH. KK. HH. de Prins en Prinses *Albert van Pruissen* worden eerstdaags uit Berlijn in deze residentie verwacht en zullen het paleis op het plein betrekken. Waarschijnlijk zullen Hoogstdezelve een gedeelte van den zomer alhier verblijven.

— Bij de openings-rede der tegenwoordige zitting van de Staten-Generaal is aangekondigd, dat nog in deze zitting al de wijzigingen in het burgerlijk wetboek aan derzelver beraadslagingen zouden worden onderworpen. Men spreekt dan ook van de aanstaande voordragt der wijzigingen in het vierde of laatste boek van het burgerlijk wetboek.

AMSTERDAM, den 28sten Maart.

Beurs-berigten van den 27sten dezer.

Onze binnenlandsche fondsen hebben gedeeltelijk eene kleine reactie ondergaan, waartoe eenige verkoopers voor *binnenlandsche rekening* en geene gedestingueerde commissien aanleiding gaven. Ook van Londen van Zaturdag komen onze fondsen iets lager af; integralen 47, 5 pCt. 89, geconsolideerden $87\frac{3}{4}$.

Integralen zijn in het begin der beurs à $45\frac{15}{16}$ gedaan, nader $45\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, [illegible] en bleven $45\frac{5}{8}$; oude certificaten 5 pCt. $85\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{8}$, 85; nieuwe $85\frac{1}{8}$, 85, $84\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; kansbiljetten $19\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$; restanten $1\frac{5}{32}$ à $\frac{11}{64}$; beide sijndicaten hebben zich staande gehouden bij weinig affaire; $77\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ en $64\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ pCt; oorlogslasten; schatkistbiljetten en vrijwillige negotiatie 6 pCt. hebben niet gevarieerd; de prijs derzelven is $97\frac{5}{8}$, $\frac{1}{4}$, $100\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ en $101\frac{1}{2}$ pCt.

Russische fondsen hebben zich goed gesouteneerd, oude $97\frac{3}{4}$ à 98; die van 1828 en 1829 $98\frac{3}{4}$, 99; voor Russen van 1831 en 1833 was vraag voor inlandsche rekening, $88\frac{3}{4}$ en $\frac{7}{8}$ en $88\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ is daarvoor betaald geworden; voor papier-roebels toonden zich eenige verkoopers en zijn dezelve à $64\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$ en $\frac{5}{8}$ gedaan.

De handel in Spaansche fondsen was niet belangrijk, namelijk wat perpetuelen betreft; de prijzen der 5 pCt waren $65\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$; 3 pCt. $43\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, en uitgestelde $12\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, echter met geene levendige omzetting.

De laatste Fransche berigten, betreffende eene ministeriele verandering in Spanje, en de hoop, welke men voedt, dat bij een liberaal stelsel ook de cortes weder opgeroepen zullen worden, hebben gunstig op alle die effecten gewerkt, welke daarmede in betrekking staan; namelijk, Spanjaarden bij *Ardoin Hubbard*, onder den naam van cortes obligatien hier ter beurs bekend, en was daarin veel handel; stukken van *f* 6000 zijn à 16 pCt. $16\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ gedaan; stukken van *f* 12000 $15\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $16\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; stukken van *f* 4000, 3000, 1000 zijn à $16\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ verhandeld; coupons dezer stukken, welke achterstallig zijn, werden à $8\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ verhandeld. Vele bezitters van deze obligatien hebben de primitieve stukken gehouden, en zijn niet ter conversie overgegaan, want de tegenwoordige 3 pCt. perpetuelen en de uitgestelde Spanjaarden sproten uit deze cortes-obligatien voort. Daar men echter, zoowel hier als te Londen, wel begreep, dat het Spaansche gouvernement met der tijd zich moeite geven zal, om stukken, die nog niet geconverteerd zijn, op te koopen, zoo hebben vele bezitters hunne *oude cortes gehouden* en daardoor ontstaat de tegenwoordige handel daarin. Of echter het *tijdstip der erkenning der cortes, namenlijk der zoogenoemde vertegenwoordigers in Spanje*, zoo nabij is, als men naar deze beurs-agiotage, zoowel hier als te Parijs, zou moeten gelooven, staat te bezien.

De handel in Duitsche fondsen was heden niet belangrijk. Gedurig komen partijen Oostenrijksche metallieken *voor Duitsche rekening* op de markt, de prijzen zijn $88\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$; in Pruissische loten was weinig handel: enkele stukken zijn à $93\frac{3}{4}$ gedaan.

Publiek nieuws was niets ter beurs bekend. Latere tijdingen, dan het bezetten van Smyrna, door de Egyptenaars, zijn uit het Oosten niet ontvangen.

Beurs van den 28sten dezer.

De zaken van het Oosten, welke ingewikkelder schijnen te worden, de lagere prijzen van Parijs en het gerucht, hetwelk ter beurs was, dat ook van Londen onze fondsen $1\frac{1}{2}$ pCt. *lager afkomen, hebben ongunstig gewerkt en de beurs blijft met verkoopers.*

Mengelwerk.

Miskenning der Nederlandsche Natie.

Eens opgevatte ongunstige vooroordeelen tegen geheele Natien werken genoegzaam op gelijke wijze in het blinde voort, als in de zamenleving tegen afzonderlijke personen; en die vooroordeelen ontstaan doorgaans uit dezelfde oorzaken. Miskenning is veeltijds derzelver hoofdbron. Alleen, omdat men geene gelegenheid heeft, noch ook gelegenheid wil zoeken, elkander van nabij te leeren kennen, gevoelt men naauwelijks eenige onderlinge betrekking, veel minder eenige toegenegenheid voor iemand, wiens verdiensten ons onbekend zijn; terwijl misschien eene nadere gemeenschap, vele achtingswaardige hoedanigheden, ja zelfs eene veel grootere overeenstemming van gevoelens zou te voorschijn doen komen, dan men, uit hoofde van andere, over het geheel lagende omstandigheden, en op eenen afstand blijvende, kon vermoeden.

De Nederlandsche Natie is, eene lange reeks van jaren, aan miskenning, aan kleinachting en andere daaruit voortvloeijende grieven en vernederingen onderworpen geweest. Bij hare opkomst onder de worsteling tegen het overmagtige *Spanje*, ontwikkelde zij welhaast eene geestkracht van vaderlandsche deugden, die de geweldigste dwangmiddelen, ter harer onderdrukking gebezigd, kon weerstaan en eindelijk hare geheele onafhankelijkheid tot stand bragt. Na eenen tachtigjarigen strijd trad zij als eene jeugdige en krachtvolle republiek onder de volken op, en wist zich tot den eersten rang onder dezelve te verheffen. Niettegenstaande de kleinheid van haar grondgebied, werd zij onder de grootste mogendheden geteld. Haar handel en zeevaart strekten zich wijd en zijd uit. Zij had hare volkplantingen en de rijkste bezittingen in beide de *Indiën*. Door nijverheid, goede trouw en volharding zoo [illegible]

door schitterende heldendaden, verwierf *Nederland* zich, (schoon slechts een onbeduidend plekje op de wereldkaart vertoonende), eene zoo groote welvaart en vermaardheid, dat het de roem der Natien werd. Zijne vlag, die men overal op den Oceaan zag wapperen, werd niet alleen van allen ontzien en geëerbiedigd, maar tevens gevreesd, zoodat niemand haar straffeloos kon beleedigen. In de staatskabinetten zoo wel als op het oorlogsveld, wist *Nederland* zich toen met kracht te doen gelden, en, wel verre van miskend en veracht te worden, rekende ieder monarch het zich tot eer en geluk, met het gemeenebest der zeven vereenigde pijlen een verbond of vredesverdrag te mogen sluiten. In beschaafdheid, verlichting, in kunsten en wetenschappen, maakte de Nederlandsche Natie de eerste vorderingen, waarin andere volken haar in den beginne slechts van verre konden navolgen.

Maar ach! hoezeer is dit alles naderhand veranderd! Hoe geheel vergeten schenen tot onzen tijd toe al de roemrijke bedrijven van een volk, dat weleer het benijdenswaardigste voorbeeld van roem en welvaart was, en als aan het hoofd stond der Europesche staatsonderhandelingen! Hoe geheel miskend en ongeacht of in vergetelheid is dat zelfde *Nederland*, in volgende jaren weggezonken, dat voorheen eene zoo beslissende stem in alle staatsgeschillen en aangelegenheden, zelfs over oorlog en vrede uitbragt! Nu en voorlang wordt deszelfs invloed van geenerhande gewigt gerekend; op de schaal der algemeene staatkunde wordt de Nederlandsche Natie naauwelijks meer als eene zelfstandige Natie erkend, en zelfs hare regten verre beneden die van de bijgeloovigste, domste en verachtelijkste rebellen gesteld, door die zelfde mogendheden, welke, in meer dan een opzigt, aan *Oud-Nederland* de grootste verpligting hebben.

Van waar een zoo diep verval in de schatting buitenlands? Van waar eene zoo geheele miskenning van hare waardigheid, van hare vorige diensten en roemrijke bedrijven, schoon dezelve in de geschiedenis van meest alle omringende en verder afgelegene volken zijn ingeweven, en de merkwaardigste episoden uitmaken, gelijk vooral in die der Engelschen en Russen? — Van waar, dat men dit alles zoo geheel vergeten schijnt te hebben en met de uiterste kleinachting op de bewoners dezer gewesten is begonnen neder te zien, als waren zij gelijk te stellen met de kikvorschen hunner moerassen? Onderscheidene oorzaken hebben tot dit verval medegewerkt. Zekerlijk is het niet geheel buiten eigen schuld, dat zij van hun volks aanzien zoo veel verloren hebben. — Voorspoed en rijkdom brengen doorgaans de weelde met haren verderfelijken nasleep voort. Daardoor worden welhaast de krachten van ligchaam en geest te veel verteederd en ontzenuwd. — Op die wijze is het ook met ons Vaderland gegaan. De tusschenbeide komende jaren van vrede en rust, zoo als die van het voorste gedeelte der achttiende eeuw, gaven te gelijk aanleiding tot vadzigheid, slaperigheid en zorgeloosheid in het behandelen der staatsaangelegenheden. En bovenal heeft men zich te beklagen over de onzalige twisten en partijschappen, kerkelijke en burgerlijke, die het gansche staatsgebouw soms tot in zijne grondslagen deden schudden en bijkans ten eenemale instorten. Niet zoo zeer nogtans door eigen verbastering en verzwakking, als wel door den schielijken aanwas van het grondgebied, en de magt van hare naburen, is de Nederlandsche Natie uit haren vorigen rang verdrongen. De veroveringszucht, die geene regten ontziet en door de fortuin begunstigd werd, maakte in 't eind de mogendheden, die het kleine *Nederland* insloten, overmagtig genoeg, om hetzelve niet langer te ontzien, en beurtelings te berooven. Listig genoeg wisten zij tot dat einde de tijdperken van onderlinge verdeeldheid uit te kiezen, en, telkens onder den schijn van hulpbetooning aan de eene of andere partij, met den besten buit voor zich zelven heen te strijken. *Engeland* en *Frankrijk* bovenal hebben ten onzen opzigte die schandelijke rol gespeeld. Dus de speelbal dan van den eenen, dan van den anderen geworden, gingen de overblijfselen van onze vorige welvaart al meer en meer verloren, zoodat wij eindelijk, als geheel ontkracht, ter prooije scheenen gelaten van den eersten overweldiger, zelfs van het schuim der Natien, met hetwelk wij, eenen tijd lang, eene gedwongen vereeniging hebben moeten onderhouden, doch nu eene gewelddadige afscheuring lijden.

Maar deze laatste gebeurtenis schijnt de eindpaal van onze miskenning daargesteld en een nieuw tijdperk voor de herleving van onzen ouden roem geopend te hebben. Het is sedert gebleken, dat het nageslacht van zijne voorvaderen niet ten eenemale ontaard is: wat zeg ik? dat in hetzelve alle deugden der wereldberoemde voorzaten zijn begonnen te herleven, en zelfs hier en daar de ouden te overtreffen. Althans eene zoodanige algemeene zamenspanning van krachten, eene zoodanige eensgezinde volharding; als er nu, langer dan twee jaren, tusschen burgers en burgers, tusschen de wetgevende en uitvoerende magt heeft plaats gehad, zoeken wij te vergeefs in de geschiedenis van ons Vaderland, misschien te vergeefs in de geschiedenis van eenig ander land. — Zoo verre was het met ons gekomen, dat de afvallige oproerlingen, nadat zij onze getrouwe krijgslieden, in hun land verspreid, doch aan alle kanten verraden, genoodzaakt hadden hetzelve te verlaten, beschouwende dit in hunne blinde uitzinnigheid als een gevolg hunner dapperheid en als een bewijs van lafhartigheid der onzen, dat zij nu waanden in denzelfden loop *Nederland* te kunnen indringen en overmeesteren. Zoo verre was het met ons gekomen, dat zelfs een ellendige walvisch-ridder onbeschaamd genoeg was te verklaren, dat hij de Nederlandsche troepen voor zijne rekening nam, en de vermetele stoutheid bezat, de citadel van *Antwerpen* op te eischen, tot wier vermeestering het geheele jeugdige en schoone leger van LEOPOLD bevonden is buiten staat te zijn, en de hulp van eene groote Fransche armee, met eenen maarschalk aan het hoofd, noodig geacht werd; gelijk een jaar te voren die hulp ingeroepen moest worden, om de zegevierende Hollandsche wapenen, voor welke de snoevende Belgen als kaf voor den wind wegstoven, in hunne overwinningen te stuiten.

Twee jaren lang heeft nu de Nederlandsche Natie met eene fiere en onverschrokken houding aan de tegenwerking van de vijf magtigste mogendheden het hoofd gebogen, en zijn, door hare staatsmannen, derzelver geoefendste diplomaten op den weg van eer en regt derwijze aan alle kanten in het naauw gebragt, dat zij dien weg hebben moeten verlaten en tot het eerlooste geweld hunne toevlugt nemen. — Als er van nationaliteit, van maatschappelijke orde, van echte vrijheids- en vaderlandsliefde, van zedelijke kracht, en dus van ware grootheid gesproken wordt, moeten zij, die geene andere regten en middelen, om zich staande te houden, kennen, dan die van bommen en mortieren, zwijgen; en *Oud Nederland* alleen kan zijne stem verheffen, wordende van het onbevooroordeelde *Europa* met verwondering en hoogachting aangestaard.

Zoo heeft de miskenning onzer waarde, tot de herstelling van onzen roem, en tot onze wezenlijke verhooging gediend; terwijl onze vijanden, die met zoo veel versmading op het kleine *Nederland* nederzagen, des te grooter teleurstellingen en schande ondergaan.

De Gallische Herkules.

Als wij het Konstantinopelsche berigt van den 24sten Februarij, in ons No. 35, van den 21sten dezer overgenomen, behelzende de dringende verklaring van den Franschen admiraal ROUSSIN aan den Turkschen reis-effendi, dat zijn hof niet alleen met leedwezen de materiele hulp van *Rusland* zou zien, maar hij nog bovendien, op hoog gezag, in de droevige verpligting was, om, in dat geval, den Sultan te doen weten, dat hij met het gansche personeel des Franschen gezantschaps *Konstantinopel* zou verlaten; — als wij deze verklaring en het daarop onmiddellijk door den Sultan aan den Russischen gezant BUTENIEFF gedaan verzoek, om zoo spoedig mogelijk de Russische vloot huiswaarts te doen keeren, in nadere overweging nemen; eene verklaring en een daarop gevolgde maatregel, door de jongere berigten, in plaats van tegengesproken, volkomen en daadzakelijk gestaafd: wie is er dan, die met ons niet verbaasd staat over den oppergezag-aanmatigenden toon, dien het Fransche gouvernement zich ten opzigte der Turksch-Egyptische zaak heeft durven veroorlooven, en de verregaande beleediging daardoor *Rusland* aangedaan? Dat het ten dezen alleen in eigen naam handelt laat zich bezwaarlijk vooronderstellen; maar ook die vooronderstelling neemt zelfs nog den hatelijken vorm niet weg, dien het aan zijne staatkundige interventie heeft gegeven. Zoo als *Frankrijk* deze nieuwe interventie tot stand zoekt te brengen, rust zij, onzes inziens, op deze beginselen:

„Niemand behoort of vermag eenigen bevredigenden invloed op de zaken van het Oosten uit te oefenen dan *Frankrijk*. *Frankrijk* moet hier de hoofdmagt uitoefenen en *Turkije* aan zich verpligten. De bemoeijing van *Rusland*, de materiele hulp, door het Petersburger kabinet aan den Sultan, op zijn verzoek, aanvankelijk verleend, strijdt lijnregt met het hoofddoel van het Parijsche kabinet, dat, sedert deszelfs broederlijke verbindtenis met het Londensche, der overige mogendheden in alles en overal eene vlieg moet trachten af te vangen. Door deze veelvermogende coalitie zal en wil *Frankrijk* het, op deszelfs herkregene grootheid bewonderend starend, *Europa* toonen, hoe staatkundig zwak het zoogenoemde Noordsche driemanschap in tegenoverstelling van den Gallischen Herkules is."

Dat wij in het stellen dezer beginselen niet mistasten, moet terstond in het oog springen, als wij, behalve de op bovengenoemde verklaring, slechts terugzien op de rol, door *Frankrijk* te *Ancona*, en, in 1831 en 1832, ten behoeve van *Belgie* en ten nadeele van *Nederland* gespeeld; op de gezags-aanmatiging daarbij, ten lijdelijk aanschouwen der zoogenoemde Noordsche mogendheden, ten toon gespreid, en de wijze, waarop het nog ten onzen opzigte handelt.

Wij hebben vroeger, in verband met gelijksoortige zaken, meermalen het gevoelen op den voorgrond onzer bespiegelingen geplaatst, dat de mogendheden zelve werkelijk schuld hebben aan de heerschzucht van het tegenwoordige Fransche kabinet, en schromen niet er thans bij te voegen, dat die schuld nog vermeerderd is geworden, door het al te vroeg onderteekenen van het traktaat van 15 November. Die onderteekening is de hoofdgrondslag geweest van het roovers-verbond, tusschen *Engeland* en *Frankrijk* gesloten; die onderteekening heeft beiden het schijnregt

gegeven, om te handelen zoo als zij, tegen alle billijkheid en orde aan, gehandeld hebben met *Nederland*, zonder dat de overige gezag-voerders het hebben durven wagen hun eene spaak in het wiel te steken; die onderteekening is de groote fout geweest, over welker gevolgen *Rusland*, *Oostenrijk* en *Pruissen* zich in de toekomst veeligt nog erger zullen te beklagen hebben, dan zij tot hiertoe voorzeker reeds hebben gedaan.

Niet zonder heimelijke inzigten hebben de sluwe TALLEYRAND en de listige GREY hen aan de triomfkar van *Engeland* en *Frankrijk* gekettend, en, als het ware, onmagtig gemaakt, om tegen hen iets oorlogszuchtigs te ondernemen: omdat het geliefkoosde, schoon in zijne ware en heilige beteekenis loffelijke beginsel van algemeen vredebehoud, de mom was, waar achter zij hunne, van helsche vreugde grijnzende gelaatstrekken, verborgen hielden! Niet zonder vooraf berekende plannen, hebben *Frankrijk* en *Engeland* de drie overige mogendheden de noodzakelijkheid eener spoedige ratificatie van het bewuste traktaat smakelijk gemaakt, [illegible] drangrede. De algemeene vrede is, ja, tot hiertoe behouden [illegible] bondgenooten verlaten *Nederland* heeft daarom niet te min al de noodlottige uitwerkselen van eenen allerschadelijkst vijandigen aanval te verduren gehad en is nog de prooi van vijandelijke bejegeningen.

De tijd zal ons leeren, hoe het Petersburger hof het gehoor geven van den Sultan aan de bedreigingen van den Franschen gezant; het wegzenden der Russische vloot, op dringende bede van het Stamboulsche kabinet in den *Bosphorus* verschenen, alsmede de koele behandeling van den ambassadeur BUTENIEFF zal gelieven op te nemen, en of het de alles overschaduwende en nieuwe interventie van *Frankrijk* met een zoo werkeloos stilzwijgen zal aanzien, als *Frankrijk* schijnt te vermoeden.

Het behoud van den algemeenen Vorsten-vrede laat zich naauwelijks meer denken bij zulke openlijke verguizingen, als die van het Russische hof door het Fransche. Of zal het laatstgenoemde, even als van den inval in *Italië*, van de verklaring des admiraals *Roussin*, ten voorwendsel van verschooning, misschien weder aanvoeren, dat hij zijne bevelen heeft overschreden, en dat hij door zijnen ijver, toevalligerwijze, meer gedaan heeft dan waartoe hij gemagtigd was? Aan palliatieve kunstmiddelen ontbreekt het bij het Fransche kabinet niet, en zal het voorzeker thans niet ontbreken, nu het in de gelukkige gelegenheid verkeert, in het opsporen en bezigen derzelve les te nemen bij het hof van *St. James*.

Maar de kruik gaat zoo lang te water tot zij barst; de oogen der nog al te verblinde mogendheden zullen heden of morgen opengaan; de duidelijk en duidelijker wordende bedoelingen van het gezagvoerend tweemanschap moeten, eindelijk, eene reactie ten gevolge hebben en tot uitkomsten leiden, wier ontwikkeling de volken van het geschokt *Europa* bloed en tranen zal kosten. Heeft het *Frankrijk* aan de mogelijkheid ontbroken, om zich als beschermer van *Polen* op te werpen; de spijt, daardoor ondervonden, heeft reeds gedeeltelijk voldoening verkregen door de triomfantelijk voldongen Belgische interventie, en verkrijgt thans eene nieuwe voldoening door de geheele ter zijde-schuiving van Ruslands hulpvaardigheid in het beslissen der Turksch-Egyptische aangelegenheden. En zoo zal het zich overal bij voortduring gelijke voldoening trachten te verschaffen, waar het visschen in troebel water slechts eenigzins bevorderlijk worden kan aan het prikkelen der Fransche eerzucht, die door interventien, buitenlandsche bemoeijingen, bescherming van revolutionnaire volken, aanblazing van opstands-vuur, voortplanting van het [illegible] of ondermijning van zoogenoemde inconstitutionnele regeringsbesturen, eenig en alleen te bevredigen en in toom te houden is.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Maart 1 El 9 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 10 D
Den 29 dito 1 El 8 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Mijn geliefde Echtgenoot, *JOSUA MARINUS* DE *KRUYFF*, Openbaar Notaris en Secretaris des Ambts *Brummen*, eindigde heden zijn voor mij en mijne drie zeer jeugdige kinderen, zoo nuttig en werkzaam leven, in den ouderdom van 38 jaren en 8 maanden.

BRUMMEN,
den 27sten Maart
1833.

A. E. BEEK.
Wede. J. M. DE KRUYFF.

---

† † † BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *BORCULO* zullen, onder nadere approbatie van Hun Ed. Groot Achtb. Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*, op Donderdag den 4den April 1833, des morgens ten tien ure, op het Gemeente-huis te *Borculo*, in het openbaar aan de minstbiedende aanbesteden:

Het BOUWEN van eene NIEUWE WONING, voor den Schoolonderwijzer in de Buurtschap *Haarlo*, onder *Borculo*, met de LEVERANTIE der daartoe benoodigde MATERIALEN.

Waarvan het Bestek en Conditien dagelijks van heden af ter lezing zullen liggen ter Plaatselijke Secretarie te *Borculo*.

Borculo, den 23sten Maart 1833.

De Burgemeester voornoemd,
F. W. LAMBERGH.

---

§ † † De Notaris VAN *KESTEREN*, te *Culenborg*, zal, op Woensdag den 3den April 1832, en volgende dagen, des voormiddags telkens ten 9 ure, om kontant geld, voor het huis No. 114 aldaar, publiek presenteren te verkoopen: Een deftige, nette en zindelijke INBOEDEL, bestaande in: MAHONYHOUTEN KABINETTEN, SECRETAIRES, CHIFONIERES, KASTEN, KISTEN, BUFETS en STOELEN, SPIEGELS, SCHILDERYEN, welgevulde BEDDEN, CHITSEN, katoenen en wollen DEKENS, MATRASSEN, VLOERKLEEDEN, staande HOROLOGIEN, ZILVERWERK, BEDDEN en TAFELLINNEN, PORSELEIN, AARDEWERK en GLAS; voorts KOPER, TIN, BLIK en YZERWERK; en hetgeen tendage der verkoop verder zal worden te voorschijn gebragt; alles behoord hebbende tot de Boedels en nalatenschappen van wijlen vrouwe *S. M. NERING BÖGEL* en haar voor overleden Echgenoot den Heere *H.* DE *WITT*.

---

§ § § De te *Ede* residerende Notaris *J. C. FISCHER*, te *Ede*, verwittigt bij dezen, dat op Dingsdag den 2den April 1833, voormiddags ten elf ure, ten huize van den Kastelein *G.* VAN DE *CRAATS*, te *Ede*, ten zijnen overstaan zal plaats hebben de definitive toewijzing *zonder beraad* van de navolgende TIENDEN als:

1o. Een VIERDE van den BRANDSENBURGER TIEND GROF en SMAL, gaande om het andere jaar uit Landerijen onder *Lunteren*, *Wekerom*, *Westen Eng*, *Roekel* en den *Ruitenbeek*. Bij Inzet en hoogen gebragt op . . . . ƒ 4000.

2o. Den HOEKELUMSCHEN TIEND, gaande uit Landerijen in *Maanen*, onder *Ede*. Bij Inzet en hoogen gebragt op . . . . ƒ 1270.

Nadere informatien ten Kantore van voornoemden Notaris.

---

† † † Op Vrijdag den 5den April 1833, des middags ten een uur, zal, ten huize van *JACOBUS BURGERS*, in *de Zon*, te *Arnhem*, in het openbaar worden verpacht:

De TAPPERY, van ouds genaamd het *Heuveltje*, gelegen in den Polder van *Meinerswijk*, gemeente *Elst*, nabij de *Praam*, bestaande in een wel onderhouden HUIS, en circa 85 Roeden TUINGROND, met de vrije WEIDE van twee Melkbeesten in den polder van *Meinerswijk*.

---

† § § Men vraagt, in de Provincie *Gelderland*, vrij van overstrooming, liefst in de Stad *Arnhem*, of deszelfs omstreken, tegens betaling, KOST en eene goede GEMEUBILEERDE KAMER, bij eene ordentelijke familie, voor een bejaard Heer, (Protestant.) Iemand hier op reflecterende gelieve met franko-brieven naauwkeurige opgave, met bepaling van prijs enz. te willen doen aan A. Z. ten huize van den Heer *M. KEULEN*, Capuzijne-straat No. 1044, te *Maastricht*. — Men zal ook met franko brieven antwoorden.

De Tandmeester
LEHMAN JOSEPH SON,

Zal, tot Zondag den 31sten Maart, te *Arnhem*, ten huize van den heer *J. ROBERT*, in *het Hôtel der Nederlanden*, en Maandag den 1sten April te *Wageningen*, bij *L. MERKEL*, logeren.

AAN DEN BOEKHANDEL

Wordt, bij deze, door den ondergeteekenden, kennis gegeven, dat hij uit het fonds van de Heeren *SCHALEKAMP* en VAN DE *GRAMPEL* heeft aangekocht de hieronder genoemde SCHOOLWERKJES, en Heeren Boekhandelaren deze dus voortaan van hem gelieven aan te vragen:

J. VAN BEMMELEN, Nieuw vermakelijk Nederduitsch Spel- en Leesboek.
B. CRAMER, Nieuwe verbeterde Geldersche Trap der Jeugd.
Idem, ditto, ditto. 1ste stukje.
P. K. GÖRTZEN, Praktisch Rekenboek voor de Scholen, 3 st. en Antwoorden op hetzelve; 3 st.
W. VAN DEN HONAARD, Nieuwe Kaart van het Koningrijk der Nederlanden, zonder namen, voor Schoolgebruik, met eene afzonderlijke Naamlijst.
A. B. VAN MEERTEN, geb. SCHILPEROORT, Premier Vocabulaire Hollandais et Français, pour l'enfance.
Idem, Suite du premier Vocabulaire, etc.
P. MEESTERS, Aanleiding tot het ontleden der Nederlandsche taal.
W. C. TURN, algemeen Leesboek, en ordelijk Onderwijs voor de eerste behoefte der Kinderen in hunne onderscheidene omstandigheden en betrekkingen benevens het vervolg op hetzelve.

Arnhem, den 29sten Maart 1833.

C. A. THIEME.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.